

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 22 november 2017
(OR. en)

2016/0050 (COD)

PE-CONS 42/17

TRANS 307
MAR 145
EDUC 310
SOC 525
ETS 52
MI 541
CODEC 1192

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2017/...**

av den

**om erkännande av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart
och om upphävande av rådets direktiv 91/672/EEG och 96/50/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet², och

¹ EUT C 389, 21.10.2016, s. 93.

² Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 november 2017 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 91/672/EEG¹ och 96/50/EG² var de första stegen i riktning mot en harmonisering och ett erkännande av yrkeskvalifikationer för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.
- (2) Kraven för besättningsmedlemmar vid trafik på Rhen omfattas inte av direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG och fastställs av Centrala kommissionen för sjöfarten på Rhen (CCNR), enligt förordningen om sjöpersonal på Rhen.
- (3) Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG³ är tillämpligt på andra yrken som utövas på inre vattenvägar än befälhavare. Det ömsesidiga erkännandet av examens- och utbildningsbevis enligt direktiv 2005/36/EG är dock inte helt anpassat för att hantera de regelbundna och frekventa gränsöverskridande verksamheter inom yrken som utövas på inre vattenvägar som särskilt förekommer på inre vattenvägar som är förbundna med en annan medlemsstats inre vattenvägar.

¹ Rådets direktiv 91/672/EEG av den 16 december 1991 om det ömsesidiga erkännandet av båtförarcertifikat för transport av gods och passagerare på inre vattenvägar (EGT L 373, 31.12.1991, s. 29).

² Rådets direktiv 96/50/EG av den 23 juli 1996 om harmonisering av villkoren för att erhålla nationella förarbevis för gods- eller personbefordran på gemenskapens inre vattenvägar (EGT L 235, 17.9.1996, s. 31).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30. 9.2005, s. 22).

- (4) Enligt en studie som kommissionen genomförde 2014 utgör begränsningen av tillämpningsområdet för direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG till båtförare (nedan kallade *befälhavare*) och bristen på automatiskt erkännande för trafik på floden Rhen av båtförarbevis som utfärdats i enlighet med dessa direktiv hinder för rörligheten för besättningsmedlemmar inom inlandssjöfarten.
- (5) För att underlätta rörligheten och för att säkerställa navigationssäkerheten och skyddet av människoliv och miljön är det viktigt att medlemmar av däckspersonalen, och i synnerhet personer med ansvarsuppgifter i nödsituationer på passagerarfartyg och personer som arbetar med tankning av fartyg som drivs med kondenserad naturgas, innehar bevis som styrker deras kvalifikationer. För att möjliggöra effektiv kontroll av efterlevnaden, bör de medföra detta bevis vid tjänstgöringen. Dessa överväganden gäller också ungdomar, för vilka det är viktigt att deras säkerhet och hälsa i arbetet skyddas i enlighet med rådets direktiv 94/33/EG¹.
- (6) Navigering för idrotts- eller fritidsändamål, drift av färjor utan självständig framdrivning och försvarsmaktens eller räddningstjänstens navigering är verksamheter som inte kräver samma kvalifikationer som yrkesmässig trafik för gods- och persontransport. Därför bör personer som bedriver sådana verksamheter inte omfattas av detta direktiv.

¹ Rådets direktiv 94/33/EG av den 22 juni 1994 om skydd av minderåriga i arbetslivet (EGT L 216, 20.8.1994, s. 12).

- (7) Befälhavare som framför farkoster under omständigheter som utgör en särskild säkerhetsrisk bör inneha särskilda tillstånd, i synnerhet för att framföra stora konvojer, för att framföra farkoster som drivs med kondenserad naturgas, eller för att framföra farkoster vid nedsatt sikt, på inre vattenvägar med havskaraktär eller på inre vattenvägar med särskilda navigationsrisker. För att erhålla sådana tillstånd bör befälhavare åläggas att intyga särskilda ytterligare behörigheter.
- (8) För att säkerställa navigationssäkerhet, bör medlemsstaterna utifrån harmoniserade kriterier fastställa vilka inre vattenvägar som har havskaraktär. Behörighetskrav för att framföra farkoster på dessa vattenvägar bör fastställas på unionsnivå. Utan att i onödan begränsa rörligheten för befälhavare bör medlemsstaterna, när så krävs för att säkerställa navigationssäkerheten, och om så är lämpligt i samarbete med den berörda europeiska flodkommissionen, även ha möjlighet att i enlighet med harmoniserade kriterier och förfaranden enligt detta direktiv fastställa vilka vattenvägar som medför särskilda navigationsrisker. I dessa fall bör motsvarande behörighetskrav fastställas på nationell nivå.
- (9) I syfte att bidra till rörligheten för personer som arbetar med farkostdrift inom unionen och med tanke på att alla kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats i enlighet med detta direktiv bör uppfylla erforderliga miniminormer i enlighet med harmoniserade kriterier, bör medlemsstaterna erkänna de yrkeskvalifikationer som för vilka bevis utfärdats i enlighet med detta direktiv. Följaktligen bör innehavare av sådana yrkeskvalifikationer kunna utöva sitt yrke på samtliga inre vattenvägar i unionen.

- (10) Mot bakgrund av bristen på gränsöverskridande verksamheter på vissa nationella inre vattenvägar och för att minska kostnaderna bör medlemsstaterna ha möjlighet att inte göra innehav av unionsbevis för kvalifikationer tvingande på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med någon farbar inre vattenväg i en annan medlemsstat. Unionsbevis bör dock ge tillträde till sjöfartsverksamhet på dessa icke förbundna inre vattenvägar.
- (11) Direktiv 2005/36/EG ska även fortsättningsvis tillämpas på medlemmar av däckspersonal som är undantagna från skyldigheten att inneha ett unionsbevis för kvalifikationer utfärdat i enlighet med det här direktivet, samt på kvalifikationer för inre vattenvägar som inte omfattas av det här direktivet.
- (12) Medlemsstater som beviljar undantag från skyldigheten att medföra ett unionsbevis för kvalifikationer bör erkänna unionsbevis för kvalifikationer för personer som verkar på sådana nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas. Dessa medlemsstater bör även säkerställa, med avseende på dessa inre vattenvägar, att uppgifterna om tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor valideras i tjänstgöringsjournalen för personer som innehar ett unionsbevis för kvalifikationer, om besättningsmedlemmen begär detta. Dessutom bör dessa medlemsstater vidta och tillämpa lämpliga åtgärder och sanktioner för att förhindra bedrägerier och andra olagliga metoder i samband med unionsbevis för kvalifikationer och tjänstgöringsjournaler för dessa icke förbundna inre vattenvägar.
- (13) Medlemsstater som tillämpar undantag från skyldigheten att medföra ett unionsbevis för kvalifikationer bör ha möjlighet att tillfälligt dra in unionsbevis för kvalifikationer för personer som verkar på sådana nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat där undantaget tillämpas.

- (14) En medlemsstat i vilken ingen av de inre vattenvägarna är förbunden med det farbara vattenvägnätet i en annan medlemsstat och som beslutar att inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer i enlighet med detta direktiv skulle omfattas av en oproportionell och onödig skyldighet om den var tvungen att införliva och genomföra alla bestämmelserna i detta direktiv. En sådan medlemsstat bör därför undantas från skyldigheten att införliva och genomföra bestämmelserna om kvalifikationsbevis så länge den beslutar att inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer. En sådan medlemsstat bör ändå vara skyldig att erkänna unionsbeviset för kvalifikationer på sitt territorium för att främja arbetskraftens rörlighet inom unionen, minska den administrativa börda som arbetskraftens rörlighet för med sig och göra yrket attraktivare.
- (15) I ett antal medlemsstater är inlandssjöfart en sällan förekommande verksamhet som bara gagnar lokala eller säsongsbundna intressen i vattenvägar som saknar förbindelse med andra medlemsstater. Även om principen om erkännande av yrkesbevis enligt detta direktiv bör respekteras även i dessa medlemsstater bör den administrativa bördan vara proportionell. Genomförandeverktyg såsom databaser och register skulle ge upphov till en betydande administrativ börda utan någon verklig nytta, eftersom informationsflödet mellan medlemsstaterna också kan uppnås genom andra former av samarbete. Det är därför motiverat att tillåta de berörda medlemsstaterna att införliva endast de minimibestämmelser som krävs för erkännande av yrkesbevis som har utfärdats i enlighet med detta direktiv.

- (16) I vissa medlemsstater är sjöfart på inre vattenvägar inte tekniskt möjlig. Att kräva att dessa medlemsstater införlivar detta direktiv skulle därför vara en oproportionell administrativ börda för dem.
- (17) Det är viktigt att sektorn för inlandssjöfart kan tillhandahålla program som är inriktade både på att behålla personer över 50 års ålder och på att förbättra ungdomars färdigheter och anställbarhet.
- (18) Kommissionen bör säkerställa lika villkor för alla besättningsmedlemmar som utövar sitt yrke enbart och regelbundet i unionen och bör sätta stopp för nedåtgående spiraler för lönesättning och för diskriminering på grund av nationalitet, bosättningsort eller flaggstat.
- (19) Mot bakgrund av det etablerade samarbetet mellan unionen och CCNR sedan 2003, som har lett till inrättandet av Europeiska kommittén för utarbetande av standarder för inlandssjöfarten (Cesni), under överinseende av CCNR, och för att förenkla rambestämmelserna för yrkeskvalifikationer i Europa, bör kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, utfärdade i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen vilken innehåller krav som är identiska med bestämmelserna i detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen. Sådana kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade av tredjeland bör erkännas inom unionen, på villkor att ömsesidighet råder.

- (20) Det är viktigt att arbetsgivare tillämpar social- och arbetsrätt i den medlemsstat där verksamheten bedrivs när de inom unionen anställer medlemmar av däckspersonal som innehar kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som har utfärdats av tredjeland och som har erkänts av de ansvariga myndigheterna i unionen.
- (21) För att ytterligare undanröja hinder för arbetskraftens rörlighet och ytterligare förenkla regelverket för yrkeskvalifikationer i Europa får kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade av ett tredjeland enligt krav som är likvärdiga med dem som fastställs i detta direktiv också erkännas på alla vattenvägar inom unionen, dock först sedan kommissionen gjort en bedömning och under förutsättning att tredjelandet erkänner handlingar som utfärdats i enlighet med detta direktiv.
- (22) Medlemsstaterna bör utfärda kvalifikationsbevis endast till personer som innehar åtminstone den lägsta behörighetsgraden och minimiåldern, uppfyller kraven rörande medicinsk lämplighet och har uppnått den nödvändiga tjänstgöringstiden till sjöss för erhållande av en viss kvalifikation.
- (23) Det är viktigt att kommissionen och medlemsstaterna uppmuntrar ungdomar att förvärva yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart och att kommissionen och medlemsstaterna inrättar specifika åtgärder till stöd för arbetsmarknadens parter verksamhet i detta avseende.

- (24) För att skydda det ömsesidiga erkännandet av yrkeskvalifikationer, bör kvalifikationsbevisen bygga på de behörigheter som krävs för farkostdrift. Medlemsstaterna bör säkerställa att de personer som erhåller kvalifikationsbevis uppfyller motsvarande lägsta behörighetskrav, kontrollerade genom lämplig bedömning. I syfte att säkerställa en jämförbar lägsta behörighetsnivå i alla medlemsstater för olika yrkeskvalifikationer, kan sådana bedömningar utformas som ett administrativt prov eller ingå i godkända utbildningsprogram i enlighet med gemensamma normer.
- (25) När befälhavare framför farkoster på inre vattenvägar i unionen bör de kunna tillämpa kunskaper om reglerna för trafik på inre vattenvägar, såsom Europeiska kodexen för sjöfart på inre vattenvägar (Cevni) eller andra relevanta trafikbestämmelser, och om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet om vilotid, som fastställs i unionslagstiftning eller nationell lagstiftning eller i specifika regionalt beslutade förordningar, såsom förordningen för sjöpersonal på Rhen (Regulations for Rhine navigation personnel).
- (26) På grund av det säkerhetsansvar som är förknippat med befälhavaryrket krävs, vid framförande av farkoster med hjälp av radar och vid tankning av farkoster som drivs med kondenserad naturgas eller vid framförande av farkoster som drivs med kondenserad naturgas, en kontroll, genom praktisk examination, av om den nödvändiga behörighetsnivån har uppnåtts. Sådan praktisk examination skulle kunna genomföras med hjälp av godkända simulatorer, i syfte att ytterligare underlätta behörighetsutvärderingen.

- (27) Färdigheter när det gäller att hantera radioutrustning ombord är av avgörande betydelse för att säkerställa säkerheten i inlandssjöfarten. Det är viktigt att medlemsstaterna uppmuntrar medlemmar av däckspersonal som skulle kunna behöva framföra farkosten att ha utbildning och certifiering för hantering av sådan radioutrustning. För befälhavare och styrmän bör sådan utbildning och certifiering vara obligatorisk.
- (28) Godkännande av utbildningsprogram är nödvändigt för att kunna kontrollera att dessa program överensstämmer med de gemensamma minimikraven på innehåll och organisation. En sådan överensstämmelse gör det möjligt att undanröja onödiga hinder för inträde i yrket genom att låta dem som redan förvärvat nödvändiga färdigheter under sin yrkesutbildning slippa onödig vidare examination. Godkända utbildningsprogram kan också göra det lättare för arbetstagare med erfarenhet från andra sektorer att träda in i ett yrke inom inlandssjöfarten, eftersom de kan dra nytta av utbildningsprogram som är särskilt utformade efter deras redan förvärvade behörighet.
- (29) I syfte att ytterligare underlätta rörligheten för befälhavare bör medlemsstaterna, om den medlemsstat där en sträcka av en inre vattenväg med särskilda risker är belägen samtycker till det, tillåtas att bedöma vilken behörighet som är nödvändig för att framföra farkoster på den specifika sträckan av inre vattenväg.
- (30) Tjänstgöringstiden till sjöss bör kontrolleras med hjälp av validerade uppgifter i en tjänstgöringsjournal. För att möjliggöra sådan kontroll bör medlemsstaterna utfärda tjänstgöringsjournaler och loggböcker samt säkerställa att farkosters resor bokförs i de sistnämnda. En kandidats medicinska lämplighet bör intygas av behörig läkare.

- (31) Om lastnings- och lossningsverksamhet kräver aktiv navigering, exempelvis muddring eller manövrer mellan lastnings- eller lossningsplatser, bör medlemsstaterna betrakta den tid som används för sådan verksamhet som tjänstgöringstid till sjöss och registrera den i enlighet med detta.
- (32) När de åtgärder som föreskrivs i detta direktiv medför behandling av personuppgifter, bör den utföras i enlighet med unionsrätt om skydd av personuppgifter, särskilt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679¹ och (EG) nr 45/2001².
- (33) För att bidra till en effektiv förvaltning av kvalifikationsbevis, bör medlemsstaterna utse de behöriga myndigheter som ska genomföra detta direktiv, och de bör upprätta register för att registrera uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker. För att underlätta medlemsstaternas och kommissionens ömsesidiga utbyte av uppgifter i samband med genomförandet, kontrollen av efterlevnaden och utvärderingen av detta direktiv, samt för statistiska ändamål, för att upprätthålla navigationssäkerheten och för att underlätta navigeringen, bör medlemsstaterna rapportera sådana uppgifter, inbegripet uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, genom att föra in dem i en databas som förvaltas av kommissionen. Kommissionen bör förvalta databasen i enlighet med principerna om skydd av personuppgifter.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (34) Myndigheter, inbegripet myndigheter i tredjeländer, som utfärdar kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker i enlighet med bestämmelser som är identiska med dem i detta direktiv behandlar personuppgifter. Myndigheter som arbetar med genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av detta direktiv och, om så är nödvändigt, de internationella organisationer som fastställt de identiska bestämmelserna, bör också ha tillgång till kommissionens databas för att utvärdera detta direktiv, för statistiska ändamål, för att upprätthålla säkerheten, för att säkerställa en enkel navigering och för att underlätta informationsutbytet mellan dessa myndigheter. Sådan tillgång bör dock ges enbart förutsatt att dataskyddsnivån är tillfredsställande, särskilt i fråga om personuppgifter, och även, när det är fråga om tredjeländer och internationella organisationer, att reciprocitetsprincipen följs.
- (35) Kommissionen bör, med beaktande av principen om bättre lagstiftning och i syfte att ytterligare modernisera sektorn för inlandssjöfart och minska den administrativa bördan samtidigt som man gör det svårare att manipulera handlingar, överväga att undersöka möjligheten att ersätta pappersversionen av unionsbevisen för kvalifikationer, tjänstgöringsjournalerna och loggböckerna med elektroniska verktyg, som elektroniska yrkeskort och elektroniska loggboksenheter.

- (36) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på beslut att invända, om så är lämpligt, när en medlemsstat avser att anta behörighetskrav med avseende på särskilda risker på vissa sträckor av inre vattenvägar. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
- (37) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta direktiv, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på antagandet av förslagor för utfärdande av unionsbevis för kvalifikationer, bevis på praktisk examination, tjänstgöringsjournaler och loggböcker samt antagande av beslut om erkännande i enlighet med artikel 10. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (38) För att tillhandahålla ett minimum av harmoniserade normer för bevis för yrkeskvalifikationer, underlätta dels medlemsstaternas ömsesidiga informationsutbyte, dels kommissionens genomförande, övervakning och utvärdering av detta direktiv, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen med avseende på fastställande av behörighetsnormer och normer för medicinsk lämplighet, för praktiska examinationer, för godkännande av simulatorer och för de egenskaper och användningsvillkor som ska gälla för den databas som kommissionen ska underhålla, det vill säga för att lagra kopior av nyckeluppgifter rörande unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler, loggböcker och erkända handlingar. Det är av särskild vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

- (39) Övergångsbestämmelser bör åtgärda inte bara problemet med bevis utfärdade till befälhavare i enlighet med direktiv 96/50/EG, med förordningen för sjöpersonal på Rhen eller med viss nationell lagstiftning, utan även problemet med bevis utfärdade för andra kategorier av medlemmar av däckspersonal som omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. De bestämmelserna bör i möjligaste mån erbjuda ett skydd för rättigheter som tidigare beviljats och bör syfta till att bereda kvalificerade besättningsmedlemmar en rimlig tidsfrist för att ansöka om unionsbevis för kvalifikationer. Övergångsbestämmelserna bör därför föreskriva en lämplig period under vilken dessa bevis får fortsätta att användas på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före införlivandeperiodens utgång. Bestämmelserna bör även säkerställa ett system för övergång till de nya reglerna för samtliga dessa bevis, särskilt i fråga om resor av lokalt intresse.
- (40) Harmoniseringen av lagstiftningen om yrkeskvalifikationer inom inlandssjöfart i Europa underlättas genom ett nära samarbete mellan unionen och CCNR och genom utarbetandet av Cesnistandarder. Cesni, som står öppen för experter från alla medlemsstater, utarbetar standarder på området inlandssjöfart, inbegripet standarder för yrkeskvalifikationer. De europeiska flodkommissionerna, relevanta internationella organisationer, arbetsmarknadens parter och branschorganisationer bör vara fullt delaktiga i utformningen och utarbetandet av Cesnistandarder. Om villkoren som fastställs i detta direktiv är uppfyllda bör kommissionen hänvisa till Cesnistandarder när den antar genomförandeakter och delegerade akter i enlighet med detta direktiv.

- (41) Eftersom målet med detta direktiv – att inrätta en gemensam ram för erkännande av en miniminivå av yrkeskvalifikationer för inlandssjöfart – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (42) För att uppnå en jämnare könsfördelning inom sektorn för inlandssjöfart är det viktigt att kvinnors tillträde till kvalifikationer och till yrket främjas.
- (43) I enlighet med praxis från Europeiska unionens domstol måste den information som medlemsstaterna är skyldiga att lämna till kommissionen i samband med införlivandet av ett direktiv vara klar och tydlig. Det gäller även för detta direktiv, som föreskriver en målinriktad strategi för införlivande.
- (44) Direktiven 91/672/EEG och 96/50/EEG bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs villkoren och förfarandena för utfärdande av bevis för de kvalifikationer som innehas av personer vilka arbetar med driften av en farkost som framförs på de inre vattenvägarna i unionen samt för erkännande av sådana kvalifikationer i medlemsstaterna.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv är tillämpligt på medlemmar av däckspersonal, experter på kondenserad naturgas och experter på passagerartrafik på följande typer av farkoster på alla inre vattenvägar i unionen:
 - a) Fartyg med en längd av 20 meter eller mer.
 - b) Fartyg för vilka produkten av längd, bredd och djupgående ger en volym som uppgår till 100 m³ eller mer.
 - c) Bogserbåtar och skjutbogserare som är avsedda för att
 - i) bogsera eller skjuta på sådana fartyg som avses i leden a och b,
 - ii) bogsera eller skjuta på flytande utrustning,

iii) flytta sådana fartyg som avses i leden a och b eller flytande utrustning genom rörelse långsides med dessa.

d) Passagerarfartyg.

e) Fartyg som måste ha ett godkännandecertifikat enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG¹.

f) Flytande utrustning.

2. Detta direktiv är inte tillämpligt på personer som

a) navigerar för idrotts- eller fritidsändamål,

b) arbetar med driften av färjor utan självständig framdrivning,

c) arbetar med drift av farkoster som används av försvarsmakten, ordningsmakten, civilförsvaret, förvaltningen av vattenvägar, brandförsvaret och andra räddningstjänster.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 39.3 är detta direktiv inte heller tillämpligt på personer som framför farkoster i medlemsstater vars inre vattenvägar inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät och som endast

a) framför farkoster under ett begränsat antal resor av lokalt intresse där avståndet från avgångsplatsen aldrig är längre än tio kilometer, eller

b) framför farkoster på resor som är säsongsbundna.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/68/EG av den 24 september 2008 om transport av farligt gods på väg, järnväg och inre vattenvägar (EUT L 260, 30.9.2008, s. 13).

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *inre vattenväg*: en vattenväg som inte utgörs av hav och som är öppen för sjöfart med sådana farkoster som avses i artikel 2,
2. *farkost*: ett fartyg eller flytande utrustning,
3. *fartyg*: fartyg i inlandssjöfart eller havsgående fartyg,
4. *bogserbåt*: fartyg som är särskilt konstruerat för att utföra bogsering,
5. *skjutbogserare*: fartyg som är särskilt konstruerat för att framdriva en skjutbogserad konvoj,
6. *passagerarfartyg*: fartyg som är konstruerat och utrustat för att kunna transportera fler än tolv passagerare,
7. *unionsbevis för kvalifikationer*: ett bevis som utfärdats av behörig myndighet och som intygar att personen uppfyller kraven i detta direktiv,
8. *STCW-konventionen*: STCW-konventionen enligt definitionen i artikel 1.21 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG¹,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk (EUT L 323, 3.12.2008, s. 33).

9. *medlemmar av däckspersonal*: personer som arbetar med den allmänna driften av en farkost som framförs på inre vattenvägar i unionen och som utför flera arbetsuppgifter, såsom arbetsuppgifter med koppling till navigering, kontroll av driften av farkosten, frakthantering, stuveriarbete, passagerartransport, skeppsmaskinteknik, underhåll och reparation, kommunikation, hälsa och säkerhet samt miljöskydd, varvid undantas personer som uteslutande har uppgiften att sköta motorer, kranar eller elektrisk och elektronisk utrustning,
10. *radiooperatörs-certifikat*: ett nationellt certifikat som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med de föreskrifter om radiokommunikation som bifogas den internationella telekonventionen och som bemyndigar drift av en station för radiokommunikation på en farkost som framförs på inre vattenvägar,
11. *expert på passagerartrafik*: person som tjänstgör ombord på fartyget och som har yrkeskvalifikationer för att vidta åtgärder i nödsituationer ombord på passagerarfartyg,
12. *expert på kondenserad naturgas*: en person som har yrkeskvalifikationer för att delta i tankning av en farkost som använder kondenserad naturgas som drivmedel eller att vara den befälhavare som framför en sådan farkost,
13. *befälhavare*: medlem av däckspersonalen som har yrkeskvalifikationer för att framföra en farkost på medlemsstaternas inre vattenvägar och för att utöva ett övergripande ansvar ombord, inbegripet för besättning, passagerare och last,
14. *särskild risk*: en säkerhetsrisk som beror på särskilda navigeringsförhållanden som kräver att befälhavare har behörighet som går utöver vad som förväntas enligt de allmänna behörighetsnormerna för ledningsnivån,

15. *behörighet*: uppvisad förmåga att tillämpa de kunskaper och färdigheter som krävs enligt de etablerade normerna för ett korrekt utförande av de uppgifter som krävs för driften av en farkost i inlandssjöfart,
16. *ledningsnivå*: den ansvarsnivå som sammanhänger med tjänstgöringen som befälhavare och med säkerställandet av att andra medlemmar av däckspersonalen på ett korrekt sätt utför samtliga uppgifter som avser driften av en farkost,
17. *operativ nivå*: den ansvarsnivå som följer av tjänsten som matros, befaren matros eller styrman och av bibehållandet av kontrollen över genomförandet av alla uppgifter inom denna persons ansvarsområde i enlighet med lämpliga förfaranden och under ledning av en person som tjänstgör på ledningsnivå,
18. *stor konvoj*: påskjuten konvoj för vilken produkten av den totala längden och den totala bredden av den påskjutna farkosten är 7 000 kvadratmeter eller mer,
19. *tjänstgöringsjournal*: ett personligt register i vilket uppgifter förs in om en besättningsmedlems tjänstgöringshistoria, särskilt tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor,
20. *loggbok*: officiell förteckning över de resor som en farkost och dess besättning genomfört,
21. *aktiv tjänstgöringsjournal eller aktiv loggbok*: en tjänstgöringsjournal eller loggbok som medger registrering av uppgifter,

22. *tjänstgöringstid till sjöss*: den tid, mätt i dagar, som medlemmar av däckspersonalen tillbringat ombord under en resa på en farkost på inre vattenvägar, inklusive tid för lastnings- och lossningsverksamhet som kräver aktiv navigering, som har validerats av den behöriga myndigheten,
23. *flytande utrustning*: flytande installationer som bär arbetsredskap som kranar, muddringsutrustning, pålkranar eller hissar,
24. *längd*: skrovets största längd i meter, med undantag för roder och bogspröt,
25. *bredd*: skrovets största bredd i meter, mätt på utsidan av bordläggningen (med undantag av skovelhjul, avbärrarlist och liknande),
26. *djupgående*: det lodräta avståndet i meter mellan den lägsta punkten på skrovet utan att räkna med kölen eller andra fasta fastkopplingar och vattenlinjen vid största djupgående,
27. *säsongsbunden sjöfart*: sjöfartsverksamhet som bedrivs under högst sex månader per år.

KAPITEL 2

UNIONSBEVIS FÖR KVALIFIKATIONER

Artikel 4

Skyldighet att medföra unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar av däckspersonal i sjöfart på de inre vattenvägarna i unionen medför antingen ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal som har utfärdats i enlighet med artikel 11 eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3.
2. För andra medlemmar av däckspersonalen än befälhavare ska unionsbeviset för kvalifikationer och tjänstgöringsjournalen enligt artikel 22 finnas i ett enda dokument.
3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bevis vilka innehas av andra personer som arbetar med driften av en farkost än befälhavare, vilka utfärdats eller erkänts i enlighet med direktiv 2008/106/EG och följaktligen, i enlighet med STCW-konventionen, vara giltiga på havsgående fartyg som verkar på inre vattenvägar.

Artikel 5
Skyldighet att medföra unionsbevis för kvalifikationer
för specifika uppgifter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att experter på passagerartrafik och experter på kondenserad naturgas medför antingen ett unionsbevis för kvalifikationer som utfärdats i enlighet med artikel 11 eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bevis vilka innehas av personer som arbetar med driften av en farkost, vilka utfärdats eller erkänts i enlighet med direktiv 2008/106/EG och följaktligen, i enlighet med STCW-konventionen, vara giltiga på havsgående fartyg som verkar på inre vattenvägar.

Artikel 6
Skyldighet för befälhavare att inneha särskilda tillstånd

Medlemsstaterna ska säkerställa att befälhavare innehar särskilda tillstånd som utfärdats i enlighet med artikel 12 vid

- a) framförande av farkoster på vattenvägar som har klassificerats som inre vattenvägar med havskaraktär enligt artikel 8,
- b) framförande av farkoster på vattenvägar som har identifierats som sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker enligt artikel 9,
- c) framförande av farkoster med hjälp av radar,

- d) framförande av farkoster som använder kondenserad naturgas som drivmedel,
- e) framförande av stora konvojer.

Artikel 7

Undantag för nationella inre vattenvägar

som inte är förbundna med annan medlemsstats farbara vattenvägnät

1. En medlemsstat får undanta sådana personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 vilka verkar enbart på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät, inbegripet sådana som har klassificerats som inre vattenvägar med havskaraktär, från skyldigheterna i artiklarna 4.1, 4.2, 5.1 och 6, artikel 22.1 första stycket samt artikel 22.3 och 22.6.
2. En medlemsstat som beviljar undantag i enlighet med punkt 1 får utfärda kvalifikationsbevis till sådana personer som avses i punkt 1 på villkor som avviker från de allmänna villkor som anges i detta direktiv, förutsatt att sådana bevis säkerställer en tillfredsställande säkerhetsnivå. Erkännande av sådana bevis i andra medlemsstater ska regleras av direktiv 2005/36/EG eller, i tillämpliga fall, Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG¹.
3. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om undantag som beviljats i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska göra informationen om dessa beviljade undantag allmänt tillgänglig.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/45/EG av den 7 september 2005 om ömsesidigt erkännande av certifikat för sjöfolk utfärdade av medlemsstaterna och om ändring av direktiv 2001/25/EG (EUT L 255, 30.9.2005, s. 160).

Artikel 8

Klassificering av inre vattenvägar med havskaraktär

1. Medlemsstaterna ska klassificera en sträcka av en inre vattenväg på sitt territorium som en inre vattenväg med havskaraktär om ett av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Konventionen om internationella regler till förhindrande av kollisioner till sjöss är tillämplig.
 - b) Bojar och sjömärken används i enlighet med sjöfartssystemet.
 - c) Markbunden navigation är nödvändig på den inre vattenvägen.
 - d) Sjöfartsutrustning som kräver specialkunskaper för att kunna användas är nödvändig för navigering på den inre vattenvägen.
2. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla om en viss sträcka av de inre vattenvägarna på deras territorium har klassificerats som en inre vattenväg med havskaraktär. Anmälan till kommissionen ska åtföljas av en motivering som bygger på de kriterier som avses i punkt 1. Kommissionen ska göra förteckningen över anmälda inre vattenvägar med havskaraktär allmänt tillgänglig utan onödigt dröjsmål.

Artikel 9

Sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker

1. Om så är nödvändigt för att säkerställa navigationssäkerheten får medlemsstaterna identifiera sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker som löper genom deras egna territorier, i enlighet med förfarandet i punkterna 2–4, om dessa risker beror på en eller flera av följande orsaker:
 - a) Ofta ändrade ström- och hastighetsmönster.
 - b) De inre vattenvägarnas hydromorfologiska egenskaper och avsaknad av lämpliga tjänster för farledsinformation på inre vattenvägar eller av lämpliga sjökort.
 - c) Förekomst av specifika lokala trafikregler som motiveras av den inre vattenvägens specifika hydromorfologiska egenskaper.
 - d) Hög olycksfrekvens på en särskild sträcka av den inre vattenvägen som hänförs till avsaknad av en behörighet som inte täcks av de normer som avses i artikel 17.

Om medlemsstaterna anser det nödvändigt att säkerställa säkerheten ska de samråda med relevant europeisk flodkommission i samband med identifieringen av de sträckor som avses i första stycket.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om de åtgärder som de avser att vidta enligt punkt 1 i denna artikel och enligt artikel 20, tillsammans med den motivering som åtgärden grundar sig på, minst sex månader före åtgärdernas planerade datum för antagande.
3. Om de sträckor av inre vattenvägar som avses i punkt 1 är belägna längs med gränsen mellan två eller flera medlemsstater ska de berörda medlemsstaterna samråda med varandra och göra en gemensam anmälan till kommissionen.
4. Om en medlemsstat avser att anta en åtgärd som inte har motiverats i enlighet med punkterna 1 och 2 får kommissionen, inom sex månader från anmälan, anta genomförandeakter som fastställer kommissionens beslut att invända mot antagandet av åtgärden. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.
5. Kommissionen ska göra de åtgärder som antas av medlemsstaterna allmänt tillgängliga, tillsammans med den motivering som avses i punkt 2.

Artikel 10

Erkännande

1. Sådana unionsbevis för kvalifikationer som avses i artiklarna 4 och 5, liksom sådana tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som avses i artikel 22 som har utfärdats av de behöriga myndigheterna i enlighet med detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.

2. Alla kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med förordningen om sjöpersonal på Rhen, vilken innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.

Sådana bevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som har utfärdats av ett tredjeland, ska vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen förutsatt att tredjelandet inom sin jurisdiktion erkänner unionshandlingar som utfärdats enligt detta direktiv.
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 ska kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats i enlighet med ett tredjelands nationella bestämmelser som innehåller krav som är identiska med kraven i detta direktiv, vara giltiga på alla inre vattenvägar i unionen, under förutsättning att det förfarande och de villkor som anges i punkterna 4 och 5 iakttas.
4. Varje tredjeland har rätt att lämna in en begäran till kommissionen om erkännande av kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som har utfärdats av dess myndigheter. Begäran ska åtföljas av alla uppgifter som är nödvändiga för att fastställa huruvida utfärdandet av sådana handlingar är underkastat krav som är identiska med dem som fastställts i detta direktiv.
5. Efter att ha tagit emot en begäran om erkännande enligt punkt 4 ska kommissionen göra en bedömning av det begärande tredjelandets system för utfärdande av bevis, för att avgöra om utfärdandet av de bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som angetts i begäran omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i detta direktiv.

Om det fastställs att kraven är identiska ska kommissionen anta genomförandeakter som beviljar erkännande i unionen av de bevis, tjänstgöringsjournaler eller loggböcker som utfärdats av tredjelandet, förutsatt att tredjelandet inom sin jurisdiktion erkänner unionshandlingar som utfärdats enligt detta direktiv.

Vid antagandet av den genomförandeakt som avses i andra stycket i denna punkt, ska kommissionen ange för vilka av de handlingar som anges i punkt 4 i denna artikel erkännandet är tillämpligt. Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.

6. När en medlemsstat anser att ett tredjeland inte längre uppfyller kraven i denna artikel ska den omedelbart underrätta kommissionen om detta med angivande av underbyggda skäl för sitt påstående.
7. Vart åttonde år ska kommissionen göra en bedömning av huruvida systemet för utfärdande av bevis i det tredjeland som avses i punkt 5 andra stycket uppfyller de krav som fastställs i detta direktiv. Om kommissionen konstaterar att de krav som fastställs i detta direktiv inte längre är uppfyllda ska punkt 8 tillämpas.
8. Om kommissionen fastställer att det utfärdande av handlingar som avses i punkt 2 eller 3 i denna artikel inte längre omfattas av krav som är identiska med dem som fastställs i detta direktiv, ska den anta genomförandeakter som tillfälligt upphäver giltigheten på alla inre vattenvägar i unionen av de kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats i enlighet med dessa krav. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 33.3.

Kommissionen får när som helst återkalla upphävandet, om de konstaterade bristerna i fråga om de normer som tillämpas har åtgärdats.

9. Kommissionen ska göra den förteckning över tredjeländer som avses i punkterna 2 och 3 allmänt tillgänglig tillsammans med de handlingar som erkänns som giltiga på alla inre vattenvägar i unionen.

KAPITEL 3

UTFÄRDANDE AV BEVIS FÖR YRKESKVALIFIKATIONER

AVSNITT I

FÖRFARANDE FÖR UTFÄRDANDE AV UNIONSBEVIS FÖR KVALIFIKATIONER OCH SÄRSKILDA TILLSTÅND

Artikel 11

Utfärdande av unionsbevis för kvalifikationer och deras giltighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansöker om unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal och unionsbevis för kvalifikationer för specifika uppgifter tillhandahåller tillfredsställande skriftliga bevis för
 - a) sin identitet,

- b) att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss för den kvalifikation som ansökan gäller,
 - c) att de i tillämpliga fall uppfyller normerna för medicinsk lämplighet i enlighet med artikel 23.
- 2. Medlemsstaterna ska utfärda unionsbevis för kvalifikationer efter att ha kontrollerat att de handlingar som skickats in av de sökande är äkta och giltiga och efter att ha kontrollerat att de sökande inte redan fått ett giltigt unionsbevis för kvalifikationer utfärdat.
 - 3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa förlagor för unionsbevis för kvalifikationer och för samlade dokument innehållande både unionsbevis för kvalifikationer och tjänstgöringsjournaler. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.
 - 4. Giltighetstiden för unionsbeviset för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal ska begränsas till tiden fram till dagen för den nästkommande läkarundersökning som krävs enligt artikel 23.
 - 5. Utan att detta påverkar den begränsning som anges i punkt 4 ska unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare vara giltiga i högst 13 år.
 - 6. Unionsbevis för kvalifikationer för särskilda uppgifter ska vara giltiga i högst fem år.

Artikel 12

Utfärdande av och giltighet för särskilda tillstånd för befälhavare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de som ansöker om sådana särskilda tillstånd som avses i artikel 6 tillhandahåller tillfredsställande skriftliga bevis
 - a) för sin identitet,
 - b) för att de uppfyller de minimikrav som fastställs i bilaga I avseende ålder, behörighet, administrativa krav och tjänstgöringstid till sjöss för det särskilda tillstånd som ansökan gäller,
 - c) för att de innehar ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 och 10.3 eller för att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare enligt detta direktiv.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska de sökande, när det gäller sådana särskilda tillstånd för framförande av farkoster på sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker som krävs enligt artikel 6 b, tillhandahålla de behöriga myndigheterna i de medlemsstater som avses i artikel 20.3 tillfredsställande skriftliga bevis
 - a) för sin identitet,
 - b) för att de uppfyller kraven, fastställda i enlighet med artikel 20, för behörighet med avseende på särskilda risker för den specifika sträcka av inre vattenväg för vilket tillståndet krävs,

- c) för att de innehar ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare eller ett bevis som erkänts i enlighet med artikel 10.2 och 10.3, eller att de uppfyller minimikraven för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare enligt detta direktiv.
- 3. Medlemsstaterna ska utfärda de särskilda tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 efter att ha kontrollerat att de handlingar som tillhandahållits av sökanden är äkta och giltiga.
- 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att den behöriga myndighet som utfärdar unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare i beviset särskilt anger om något särskilt tillstånd utfärdats enligt artikel 6, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3. Giltigheten för sådana särskilda tillstånd ska upphöra när giltigheten för unionsbeviset för kvalifikationer upphör.
- 5. Genom undantag från punkt 4 i denna artikel ska det särskilda tillstånd som avses i artikel 6 d utfärdas som ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas, i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3, vars giltighetstid ska fastställas i enlighet med artikel 11.6.

Artikel 13

Förnyelse av unionsbevis för kvalifikationer och av särskilda tillstånd för befälhavare

När giltighetstiden för ett unionsbevis för kvalifikationer löper ut ska medlemsstaterna på begäran förnya beviset och, i tillämpliga fall, de särskilda tillstånd som ingår i beviset förutsatt,

- a) när de gäller unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal och av andra särskilda tillstånd än det som avses i artikel 6 d, att sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c har lämnats in,
- b) när det gäller unionsbevis för kvalifikationer för specifika uppgifter, att sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och b har lämnats in.

Artikel 14

Tillfällig indragning och återkallelse av unionsbevis för kvalifikationer eller särskilda tillstånd för befälhavare

1. Om det finns tecken på att kraven med avseende på kvalifikationsbevis eller särskilda tillstånd inte längre är uppfyllda ska den medlemsstat som utfärdade beviset eller det särskilda tillståndet göra alla nödvändiga bedömningar och, om så är lämpligt, återkalla bevisen eller de särskilda tillstånden.

2. En medlemsstat får tillfälligt dra in ett unionsbevis för kvalifikationer om den anser att detta är nödvändigt med hänsyn till säkerhet eller allmän ordning.
3. Medlemsstaterna ska utan onödigt dröjsmål registrera tillfälliga indragningar och återkallelser i den databas som avses i artikel 25.2.

AVSNITT II

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 15

Samarbete

Om en medlemsstat som avses i artikel 39.3 konstaterar att ett kvalifikationsbevis som utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat inte uppfyller villkoren i detta direktiv, eller om det finns skäl som hör samman med säkerhet eller allmän ordning, ska den behöriga myndigheten begära att den utfärdande myndigheten ska överväga att tillfälligt dra in det kvalifikationsbeviset enligt artikel 14. Den begärande myndigheten ska informera kommissionen om sin begäran. Den myndighet som utfärdat kvalifikationsbeviset i fråga ska pröva begäran och underrätta den andra myndigheten om sitt beslut. En behörig myndighet får förbjuda personer att verka inom dess jurisdiktion i avvaktan på underrättelse om den utfärdande myndighetens beslut.

De medlemsstater som avses i artikel 39.3 ska också samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att säkerställa att tjänstgöringstid till sjöss och resor för innehavare av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournaler erkända enligt detta direktiv registreras, om en innehavare av en tjänstgöringsjournal begär registreringen, och valideras för en period på högst 15 månader före dagen för begäran om validering. De medlemsstater som avses i artikel 39.3 ska i relevanta fall informera kommissionen om de inre vattenvägar på deras territorium för vilka det krävs behörighet för framförande av farkost på inre vattenvägar med havskaraktär.

AVSNITT III

BEHÖRIGHET

Artikel 16

Behörighetskrav

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i artiklarna 4, 5 och 6 har den behörighet som krävs för säker drift av en farkost i enlighet med artikel 17.
2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska bedömningen av den behörighet med avseende på särskilda risker som avses i artikel 6 b göras i enlighet med artikel 20.

Artikel 17

Behörighetsbedömning

1. Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normerna för behörighet och för motsvarande kunskaper och färdigheter i överensstämmelse med de grundläggande kraven i bilaga II.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att personer som ansöker om de handlingar som avses i artiklarna 4, 5 och 6 i tillämpliga fall styrker att de uppfyller de behörighetsnormer som avses i punkt 1 i den här artikeln genom att ha blivit godkända i en examination som anordnats
 - a) under överinseende av en administrativ myndighet i enlighet med artikel 18, eller
 - b) som en del i ett utbildningsprogram som godkänts i enlighet med artikel 19.
3. Styrkandet av att behörighetsnormerna är uppfyllda ska innefatta en praktisk examination för erhållande av
 - a) ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare,
 - b) ett särskilt tillstånd att framföra farkost med hjälp av radar i den mening som avses i artikel 6 c,
 - c) ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas,
 - d) ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik.

För att erhålla de handlingar som avses i leden a och b i denna punkt, får praktiska examinationer ske ombord på en farkost eller i en simulator som uppfyller kraven enligt artikel 21. Avseende leden c och d i denna punkt får praktiska examinationer ske ombord på en farkost eller vid en lämplig anläggning i land.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för de praktiska examinationer som avses i punkt 3 i denna artikel och därigenom fastställa de särskilda behörigheter och villkor som ska testas under de praktiska examinationerna samt minimikraven för de farkoster ombord på vilka en praktisk examination får anordnas.

Artikel 18

Examination under överinseende av en administrativ myndighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de examinationer som avses i artikel 17.2 a anordnas under deras ansvar. De ska säkerställa att dessa examinationer utförs av examinatorer som är behöriga att bedöma de behörigheter och motsvarande kunskaper och färdigheter som avses i artikel 17.1.
2. Medlemsstaterna ska utfärda ett bevis på praktisk examination till sökande som har godkänts i en sådan praktisk examination som avses i artikel 17.3, om examinationen ägde rum i en simulator som uppfyller kraven i artikel 21 och sökanden har begärt ett sådant bevis.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter genom vilka fastställs förslagor för sådana bevis på praktisk examination som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.
4. Medlemsstaterna ska, utan ytterligare krav eller bedömningar, erkänna sådana bevis på praktisk examination som avses i punkt 2 som har utfärdats av behöriga myndigheter i andra medlemsstater.
5. Vid skriftliga eller datorbaserade examinationer får de examinatorer som avses i punkt 1 ersättas av behöriga övervakare.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de examinatorer och behöriga övervakare som avses i detta kapitel inte har några intressekonflikter.

Artikel 19

Godkännande av utbildningsprogram

1. Medlemsstaterna får fastställa utbildningsprogram för de personer som anges i artiklarna 4, 5 och 6. Medlemsstaterna ska säkerställa att sådana utbildningsprogram som leder till examens- eller utbildningsbevis som visar att de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1 är uppfyllda godkänns av de behöriga myndigheterna i de medlemsstater på vars territorium det berörda utbildningsinstitutet genomför utbildningsprogrammen.

Medlemsstaterna ska säkerställa att kvalitetsbedömningen och kvalitetssäkringen av utbildningsprogrammen säkerställs genom tillämpning av en nationell eller internationell kvalitetsnorm i enlighet med artikel 27.1.

2. Medlemsstaterna får godkänna de utbildningsprogram som avses i punkt 1 endast om
 - a) utbildningsmålen, kursinnehållet, metoderna, de medier genom vilka utbildningen meddelas, förfarandena, inbegripet användningen av simulatorer, i tillämpliga fall, och kursmaterialet är ordentligt dokumenterade och ger sökandena möjlighet att uppfylla de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1,
 - b) programmen för bedömning av relevanta behörigheter leds av kvalificerade personer med ingående kunskaper om utbildningsprogrammet,
 - c) en examination i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer som avses i artikel 17.1 är uppfyllda utförs av kvalificerade examinators som inte har några intressekonflikter.
3. Medlemsstaterna ska erkänna examens- eller utbildningsbevis som utfärdats efter fullbordan av utbildningsprogram som andra medlemsstater godkänt i enlighet med punkt 1.
4. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt upphäva sina godkännanden av utbildningsprogram som inte längre överensstämmer med de kriterier som anges i punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla förteckningen över de godkända utbildningsprogrammen, liksom sådana utbildningsprogram med avseende på vilka godkännandet har återkallats eller tillfälligt upphävts. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig. Förteckningen ska omfatta utbildningsprogrammets benämning, de titlar som följer av utfärdade examens- eller utbildningsbevis, det organ som utfärdar examens- eller utbildningsbevisen, året då godkännandet träder i kraft samt relevanta yrkeskvalifikationer och eventuella särskilda tillstånd till vilka examens- eller utbildningsbeviset ger tillgång.

Artikel 20

Bedömning av behörighet med avseende på särskilda risker

1. Medlemsstater som identifierar sträckor av inre vattenvägar med särskilda risker inom deras territorium, i den mening som avses i artikel 9.1, ska ange vilken ytterligare behörighet som krävs av befälhavare som framför farkoster på dessa sträckor av inre vattenvägar och vilka metoder som krävs för att styrka att dessa krav är uppfyllda. Om medlemsstaterna anser det nödvändigt för att säkerställa säkerheten ska de samråda med relevant europeisk flodkommission i samband med fastställandet av dessa behörigheter.

Med beaktande av de behörigheter som krävs för att framföra farkoster på sträckan av inre vattenväg med särskilda risker, får de metoder som krävs för att styrka att kraven är uppfyllda bestå i

- a) ett begränsat antal resor som ska genomföras på den berörda sträckan,
- b) en examination i simulator,
- c) en examination bestående av ett flervalssprov,
- d) en muntlig examination, eller
- e) en kombination av metoderna i leden a–d.

Vid tillämpningen av denna punkt ska medlemsstaterna tillämpa objektiva, öppna, icke-diskriminerande och proportionella kriterier.

2. De medlemsstater som avses i punkt 1 ska säkerställa att förfaranden inrättas för att bedöma sökandes behörighet med avseende på särskilda risker och att verktyg görs allmänt tillgängliga för att underlätta för befälhavare att förvärva den behörighet som krävs med avseende på särskilda risker.
3. En medlemsstat får genomföra en bedömning av sökandes behörighet med avseende på särskilda risker på sträckor av inre vattenvägar som är belägna i en annan medlemsstat, på grundval av de krav som fastställts för den sträckan av inre vattenväg i enlighet med punkt 1, under förutsättning att den medlemsstat där sträckan av inre vattenväg är belägen samtycker. I ett sådant fall ska den medlemsstaten tillhandahålla den medlemsstat som genomför bedömningen de medel som är nödvändiga för att genomföra den. Medlemsstater som inte samtycker ska motivera detta på objektiva och proportionella grunder.

Artikel 21

Användning av simulatorer

1. Simulatorer som används för behörighetsbedömning ska godkännas av medlemsstaterna. Detta godkännande ska utfärdas på begäran när det visats att simulatorn överensstämmer med de normer för simulatorer som fastställs i de delegerade akter som avses i punkt 2. I godkännandet ska anges vilken särskild behörighetsbedömning som får utföras i simulatorn.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för godkännande av simulatorer, med angivande av såväl funktionella och tekniska minimikrav som de administrativa förfarandena i detta hänseende; detta för att säkerställa att de simulatorer som används för en behörighetsbedömning är utformade på ett sådant sätt att de möjliggör verifiering av behörigheten i enlighet med vad som föreskrivs i de normer för praktisk examination som avses i artikel 17.3.
3. Medlemsstaterna ska erkänna simulatorer som godkänts av behöriga myndigheter i andra medlemsstater i enlighet med punkt 1 utan ytterligare tekniska krav eller bedömning.
4. Medlemsstaterna ska återkalla eller tillfälligt upphäva sina godkännanden av simulatorer som inte längre uppfyller kraven enligt de normer som avses i punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska anmäla förteckningen över godkända simulatorer till kommissionen. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillträde till simulatorer för bedömning är icke-diskriminerande.

AVSNITT IV

TJÄNSTGÖRINGSTID TILL SJÖSS OCH MEDICINSK LÄMPLIGHET

Artikel 22

Tjänstgöringsjournal och loggbok

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att befälhavare registrerar tjänstgöringstid till sjöss enligt artikel 11.1 b och genomförda resor enligt artikel 20.1 i en sådan tjänstgöringsjournal som avses i punkt 6 i den här artikeln eller en tjänstgöringsjournal som erkänts enligt artikel 10.2 eller 10.3.

Genom undantag från första stycket ska, när medlemsstaterna tillämpar artikel 7.1 eller 39.2, den skyldighet som anges i första stycket i denna punkt tillämpas enbart under förutsättning att det är innehavaren av en tjänstgöringsjournal som begär registrering.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa, på begäran av en besättningsmedlem, att deras behöriga myndigheter, efter att ha kontrollerat att alla nödvändiga skriftliga bevis är äkta och giltiga, i tjänstgöringsjournalen validerar uppgifterna avseende tjänstgöringstid till sjöss och resor som genomförts högst 15 månader före dagen för begäran. Om elektroniska verktyg installeras, inbegripet elektroniska tjänstgöringsjournaler och elektroniska loggböcker, inbegripet lämpliga förfaranden för skydd av handlingarnas äkthet, kan motsvarande uppgifter valideras utan ytterligare förfaranden.

Tjänstgöringstid till sjöss som har fullgjorts på någon av medlemsstaternas inre vattenvägar ska beaktas. När det gäller inre vattenvägar vars sträckning inte till fullo ligger inom unionens territorium, ska även den tjänstgöringstid till sjöss som fullgjorts på delsträckor utanför unionens territorium beaktas.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att resor med sådana farkoster som avses i artikel 2.1 registreras i den loggbok som avses i punkt 6 i den här artikeln eller i en loggbok som erkänts enligt artikel 10.2 eller 10.3.
4. Kommissionen ska anta genomförandeakter genom vilka fastställs förlagor för tjänstgöringsjournaler och loggböcker, med beaktande av de uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av detta direktiv med avseende på identifiering av personerna, deras tjänstgöringstid till sjöss och genomförda resor. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 33.2.

Vid antagandet av dessa genomförandeakter ska kommissionen beakta att loggboken också används vid genomförandet av rådets direktiv 2014/112/EU¹ för att kontrollera bemanningskrav och registrera farkosternas resor.

¹ Rådets direktiv 2014/112/EU av den 19 december 2014 om genomförande av det europeiska avtal om arbetstidens förläggning i vissa avseenden vid transporter på inre vattenvägar, som ingåtts av European Barge Union (EBU), European Skippers Organisation (ESO) och Europeiska transportarbetarfederationen (ETF) (EUT L 367, 23.12.2014, s. 86).

5. Kommissionen ska för Europaparlamentet och rådet lägga fram en bedömning av manipuleringssäkra elektroniska tjänstgöringsjournaler, loggböcker och yrkeskort som innehåller unionsbevis för kvalifikationer för inlandssjöfart senast den... [åtta år efter den dag då detta direktiv trätt i kraft].
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att besättningsmedlemmar har en enda aktiv tjänstgöringsjournal och att det finns en enda aktiv loggbok på farkosten.

Artikel 23

Medicinsk lämplighet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att medlemmar av däckspersonal som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer styrker sin medicinska lämplighet genom att till den behöriga myndigheten inge ett giltigt läkarintyg som utfärdats av en läkare erkänd av den behöriga myndigheten och som bygger på en undersökning avseende medicinsk lämplighet med tillfredsställande resultat.
2. Den sökande ska inge ett läkarintyg till den behöriga myndigheten vid ansökan om
 - a) ett första unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal,
 - b) ett unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare,
 - c) förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal om de villkor som anges i punkt 3 i denna artikel är uppfyllda.

Läkarintyg som utfärdas för att användas för en ansökan om unionsbevis för kvalifikationer ska vara daterade tidigast tre månader före dagen för ansökan om unionsbevis.

3. Från och med 60 års ålder ska innehavaren av ett unionsbevis för kvalifikationer för medlemmar av däckspersonal styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 minst vart femte år. Från och med 70 års ålder ska innehavaren styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 vartannat år.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att arbetsgivare, befälhavare och medlemsstaternas myndigheter har möjlighet att ålägga en medlem av däckspersonalen att styrka sin medicinska lämplighet i enlighet med punkt 1 när det föreligger objektiva belägg för att medlemmen av däckspersonalen inte längre uppfyller de krav på medicinsk lämplighet som avses i punkt 6.
5. Om medicinsk lämplighet inte till fullo kan styrkas av den sökande, får medlemsstaterna ålägga avhjälpande åtgärder eller restriktioner som leder till motsvarande navigationssäkerhet. I sådana fall ska dessa avhjälpande åtgärder och restriktioner avseende medicinsk lämplighet anges i unionsbeviset för kvalifikationer i enlighet med den förlaga som avses i artikel 11.3.
6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 på grundval av de grundläggande krav på medicinsk lämplighet som avses i bilaga III för att komplettera detta direktiv genom att fastställa normer för medicinsk lämplighet som specificerar kraven i fråga om medicinsk lämplighet, särskilt med avseende på de tester som läkare måste utföra, de kriterier som de måste tillämpa för att fastställa lämplighet för arbete samt förteckningen över restriktioner och avhjälpande åtgärder.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVA BESTÄMMELSER

Artikel 24

Skydd av personuppgifter

1. Medlemsstaterna ska utföra all behandling av personuppgifter som föreskrivs i detta direktiv i enlighet med unionsrätten om skydd av personuppgifter, särskilt förordning (EU) 2016/679.
2. Kommissionen ska utföra all behandling av personuppgifter som föreskrivs i detta direktiv i enlighet med förordning (EG) nr 45/2001.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att personuppgifter behandlas enbart för följande ändamål:
 - a) Genomförande, efterlevnad och utvärdering av detta direktiv.
 - b) Informationsutbyte mellan de myndigheter som har tillgång till den databas som avses i artikel 25 och kommissionen.
 - c) Sammanställande av statistik.

Anonymiserad information härledd från sådana uppgifter får användas till stöd för politik som främjar transport på de inre vattenvägarna.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de personer som avses i artiklarna 4 och 5 vars personuppgifter, i synnerhet hälsouppgifter, behandlas i de register som avses i artikel 25.1 och i den databas som avses i artikel 25.2, informeras på förhand. Medlemsstaterna ska bevilja sådana personer tillgång till sina personuppgifter och ska på begäran, när som helst, förse sådana personer med en kopia av de uppgifterna.

Artikel 25

Register

1. För att bidra till en effektiv förvaltning med avseende på utfärdande, förnyelse, tillfällig indragning och återkallelse av kvalifikationsbevis, ska medlemsstaterna föra register över de unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som utfärdats under deras tillsyn i enlighet med detta direktiv och, i relevanta fall, över handlingar erkända enligt artikel 10.2 som har utfärdats, förnyats, tillfälligt dragits in eller återkallats, som har anmälts som förlorade, stulna eller förstörda, eller som har löpt ut.

Vad gäller unionsbevis för kvalifikationer ska register omfatta de uppgifter som finns på unionsbevisen för kvalifikationer och uppgift om utfärdande myndighet.

Vad gäller tjänstgöringsjournaler ska register innehålla innehavarens namn och identifikationsnummer, tjänstgöringsjournalens identifikationsnummer, datum för utfärdandet och uppgift om utfärdande myndighet.

Vad gäller loggböcker ska register innehålla farkostens namn, det europeiska identifikationsnumret eller det europeiska identifieringsnumret för fartyg (ENI-nummer), loggbokens identifikationsnummer, datum för utfärdandet och uppgift om utfärdande myndighet.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att komplettera uppgifterna i registren för tjänstgöringsjournaler och loggböcker med andra uppgifter som krävs i förlagorna till tjänstgöringsjournaler och loggböcker som antagits enligt artikel 22.4, med målet att ytterligare underlätta informationsutbytet mellan medlemsstaterna.

2. Vid genomförandet, tillämpningen och utvärderingen av detta direktiv ska medlemsstaterna, i syfte att upprätthålla säkerheten och underlätta vid navigering samt av statistiska hänsyn och i syfte att underlätta informationsutbytet mellan de myndigheter som ansvarar för genomförandet av detta direktiv, på ett tillförlitligt sätt och utan dröjsmål registrera de uppgifter om kvalifikationsbevis, tjänstgöringsjournaler och loggböcker som avses i punkt 1 i en databas som förvaltas av kommissionen.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 31 för att föreskriva normer för egenskaperna hos en sådan databas och villkoren för användning av denna, i synnerhet för att specificera

- a) instruktionerna för att koda in uppgifter i databasen,
- b) användarnas rätt till tillgång, om så är lämpligt uppdelat efter användartyp, typ av tillgång och det ändamål för vilket uppgifterna används,
- c) den maximala lagringstiden för uppgifter i enlighet med punkt 3, om så är lämpligt uppdelat på dokumenttyp,
- d) instruktioner för driften av databasen och dess interaktion med de register som avses i punkt 1.

3. Personuppgifter som ingår i de register som avses i punkt 1 eller i den databas som avses i punkt 2 ska inte lagras under längre tid än vad som är nödvändigt för de ändamål för vilka uppgifterna samlats in eller för vilka dessa behandlas enligt detta direktiv. När sådana uppgifter inte längre behövs för dessa ändamål ska de förstöras.
4. Kommissionen får bevilja en myndighet i ett tredjeland eller en internationell organisation tillgång till databasen, i den mån det är nödvändigt för de ändamål som anges i punkt 2, förutsatt att
 - a) kraven i artikel 9 i förordning (EG) nr 45/2001 är uppfyllda, och
 - b) tredjelandet eller den internationella organisationen inte begränsar medlemsstaternas eller kommissionens tillgång till sin motsvarande databas.

Kommissionen ska säkerställa att tredjelandet eller den internationella organisationen inte överför uppgifterna till ett annat tredjeland eller en annan internationell organisation, såvida inte kommissionen uttryckligen har gett skriftligt tillstånd till detta och förutsatt att det sker enligt de villkor som kommissionen fastställer.

Artikel 26

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska i tillämpliga fall utse de behöriga myndigheter som ska
 - a) anordna och övervaka de examinationer som avses i artikel 18,
 - b) godkänna de utbildningsprogram som avses i artikel 19,

- c) godkänna sådana simulatorer som avses i artikel 21,
 - d) utfärda, förnya, tillfälligt dra in eller återkalla bevisen och utfärda sådana särskilda tillstånd som avses i artiklarna 4, 5, 6, 11, 12, 13, 14 och 38 samt de tjänstgöringsjournaler och loggböcker som avses i artikel 22,
 - e) validera tjänstgöringstiden till sjöss i tjänstgöringsjournaler enligt artikel 22,
 - f) fastställa vilka läkare som får utfärda läkarintyg enligt artikel 23,
 - g) föra de register som avses i artikel 25,
 - h) uppdaga och bekämpa bedrägerier och annan olaglig verksamhet som avses i artikel 29.
2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om alla de behöriga myndigheter inom deras territorium som de har utsett i enlighet med punkt 1. Kommissionen ska göra denna information allmänt tillgänglig.

Artikel 27

Övervakning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att all verksamhet som utförs av statliga och icke-statliga organ under deras tillsyn avseende utbildning, behörighetsbedömningar samt utfärdande och uppdatering av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker, kontinuerligt övervakas genom ett system för kvalitetsnormer för att säkerställa att de mål som anges i detta direktiv uppnås.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de utbildningsmål och de därmed sammanhängande behörighetsnivåer som ska uppnås ska vara tydligt definierade och fastställa vilka kunskaps- och färdighetsnivåer som ska bedömas och granskas i enlighet med detta direktiv.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa, med beaktande av de strategier, system, kontroller och interna granskningar för kvalitetssäkring som inrättats för att säkerställa att de angivna målen uppnås, att kvalitetsnormernas tillämpningsområde omfattar
 - a) utfärdande, förnyelse, tillfällig indragning och återkallelse av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker,
 - b) samtliga utbildningskurser och utbildningsprogram,
 - c) examinationer och bedömningar utförda av eller under respektive medlemsstats tillsyn, och
 - d) de kvalifikationer och erfarenheter som krävs av lärare och examinatorer.

Artikel 28

Utvärdering

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att oberoende organ utvärderar aktiviteter med avseende på såväl förvärvande av behörighet och bedömning som förvaltningen av unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler och loggböcker senast den ... [19 år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] och därefter minst vart tionde år.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att resultaten från utvärderingarna utförda av de oberoende organen vederbörligen dokumenteras och att de berörda behöriga myndigheterna görs uppmärksamma på dessa. Vid behov ska medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att avhjälpa eventuella brister som uppdagats genom den oberoende utvärderingen.

Artikel 29

Förhindrande av bedrägerier och annan olaglig verksamhet

1. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att förhindra bedrägerier och annan olaglig verksamhet som berör unionsbevis för kvalifikationer, tjänstgöringsjournaler, loggböcker, läkarintyg och register som föreskrivs i detta direktiv.
2. Medlemsstaterna ska utbyta relevanta uppgifter med andra medlemsstaters behöriga myndigheter avseende certifiering av personer som arbetar med drift av farkoster, inbegripet uppgifter om tillfällig indragning och återkallelse av bevis. När de gör detta ska de fullt ut följa de principer om skydd av personuppgifter som fastställs i förordning (EU) 2016/679.

Artikel 30

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt detta direktiv och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 31

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 17.1, 17.4, 21.2, 23.6, 25.1 och 25.2 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då detta direktiv träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i denna artikel får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt denna artikel ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 32

Cesnistandarder och delegerade akter

Delegerade akter som antas enligt detta direktiv ska, med undantag för dem som antas med stöd av artikel 25, hänvisa till standarder fastställda av Cesni, under förutsättning att

- a) dessa standarder är tillgängliga och uppdaterade,
- b) dessa standarder uppfyller tillämpliga krav i bilagorna,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra standarder.

När det i delegerade akter som antas enligt detta direktiv hänvisas till standarder ska kommissionen inkludera hela texten till dessa standarder i de delegerade akterna och ska hänvisa till eller uppdatera hänvisningen i fråga och ange tillämpningsdatumet i bilaga IV.

Artikel 33

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011. Hänvisningar till den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 7 i direktiv 91/672/EEG, vilket upphävs genom det här direktivet, ska anses som hänvisningar till den kommitté som inrättas genom det här direktivet.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar.
3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar.

Artikel 34
Cesnistandarder och genomförandeakter

Vid antagandet av de genomförandeakter som avses i artiklarna 11.3, 18.3 och 22.4 ska kommissionen hänvisa till standarder fastställda av Cesni och ange tillämpningsdatumet, under förutsättning att

- a) dessa standarder är tillgängliga och uppdaterade,
- b) dessa standarder uppfyller tillämpliga krav i bilagorna,
- c) unionens intressen inte äventyras av ändringar i Cesnis beslutsprocess.

Om dessa villkor inte är uppfyllda, får kommissionen föreskriva eller hänvisa till andra standarder.

När det i genomförandeakter som antas enligt detta direktiv hänvisas till standarder ska kommissionen inkludera hela texten till dessa standarder i genomförandeakterna.

Artikel 35
Översyn

1. Kommissionen ska utvärdera detta direktiv och de genomförandeakter och delegerade akter som avses i detta direktiv och lägga fram resultaten av utvärderingen för Europaparlamentet och rådet senast den... [tolv år efter den dag då detta direktiv träder ikraft].

2. Senast den ... [tio år efter den dag då detta direktiv träder ikraft] ska varje medlemsstat göra de uppgifter som krävs för att övervaka genomförandet och utvärderingen av direktivet tillgängliga för kommissionen, i enlighet med riktlinjer som fastställts av kommissionen i samråd med medlemsstaterna med avseende på insamling av upplysningar, samt deras form och innehåll.

Artikel 36

Infasning

1. Kommissionen ska anta sådana delegerade akter som avses i artiklarna 17.1, 17.4, 21.2, 23.6, 25.1 och 25.2 senast den ... [två år efter den dag då detta direktiv träder i kraft].

Senast 24 månader efter antagandet av de delegerade akter som avses i artikel 25.2 ska kommissionen inrätta den databas som föreskrivs i den artikeln.

2. Kommissionen ska anta de genomförandeakter som avses i artiklarna 11.3, 18.3 och 22.4 senast den ... [två år efter detta direktivs ikraftträdande].

Artikel 37

Upphävande

Direktiven 91/672/EEG och 96/50/EG ska upphöra att gälla från och med den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i det här direktivet].

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till det här direktivet.

Artikel 38
Övergångsbestämmelser

1. Båtförarcertifikat som utfärdats i enlighet med direktiv 96/50/EG och certifikat som avses i artikel 1.6 i direktiv 96/50/EG, samt båtförarcertifikat för navigering på Rhen som avses i artikel 1.5 i direktiv 96/50/EG som utfärdats före den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv], ska fortsätta att vara giltiga på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före den dagen, dock i högst tio år efter den dagen.

Före den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv+ 10 år] ska den medlemsstat som utfärdade de certifikat som avses i första stycket, till befälhavare som innehar sådana certifikat, på befälhavarens begäran och i enlighet med den förlaga som föreskrivs i detta direktiv, utfärda ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett sådant bevis som avses i artikel 10.2, förutsatt att befälhavaren har tillhandahållit sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c.

2. Vid utfärdandet av unionsbevis för kvalifikationer i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna i möjligaste mån skydda tidigare beviljade rättigheter, i synnerhet med avseende på de särskilda tillstånd som avses i artikel 6.

3. Andra besättningsmedlemmar än befälhavare, som innehar ett kvalifikationsbevis utfärdat av en medlemsstat före den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv], eller som innehar en kvalifikation som erkänns i en eller flera medlemsstater, kan fortsätta att åberopa beviset eller kvalifikationen i högst tio år efter det datumet. Under den perioden kan sådana besättningsmedlemmar fortsätta att åberopa direktiv 2005/36/EG när det gäller andra medlemsstaters myndigheters erkännande av deras kvalifikation. Före utgången av denna tidsperiod kan de, hos en behörig myndighet som utfärdar sådana bevis, ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis med tillämpning av artikel 10.2, förutsatt att besättningsmedlemmarna har tillhandahållit sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c.

När besättningsmedlemmar som avses i första stycket i denna punkt ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis som avses i artikel 10.2 ska medlemsstaterna säkerställa att ett kvalifikationsbevis utfärdas för vilket behörighetskraven är likvärdiga med eller lägre än för det bevis som ska ersättas. Ett bevis för vilket kraven är högre än för det bevis som ska ersättas ska utfärdas enbart om följande villkor är uppfyllda:

- a) För unionsbeviset för kvalifikationer för matroser: 540 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 180 dagar inom inlandssjöfarten.
- b) För unionsbeviset för kvalifikationer för befarna matroser: 900 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 540 dagar inom inlandssjöfarten.
- c) För unionsbeviset för kvalifikationer för styrmän: 1080 dagars tjänstgöringstid till sjöss, varav minst 720 dagar inom inlandssjöfarten.

Sjöfartserfarenheterna ska styrkas genom tjänstgöringsjournaler, loggböcker eller andra bevis.

Den minimitid för tjänstgöringstid till sjöss som fastställs i leden a, b och c i andra stycket i denna punkt får minskas med högst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss om den sökande innehar ett examensbevis som erkänns av den behöriga myndigheten och som styrker den sökandes specialutbildning inom inlandssjöfart innefattande praktisk tjänstgöring till sjöss. Minimitiden får inte minskas med mer än specialutbildningstidens längd.

4. Tjänstgöringsjournaler och loggböcker utfärdade före den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv] som utfärdades i enlighet med andra regler än de som föreskrivs i detta direktiv, får förbli aktiva i högst tio år efter den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv].
5. Genom undantag från punkt 3 ska nationella bevis som innehas av besättningsmedlemmar på färjor och som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 96/50/EG och utfärdades före den ... [dagen efter utgången av den införlivandeperiod som avses i artikel 39 i detta direktiv], fortsätta att vara giltiga på de inre vattenvägar i unionen för vilka de var giltiga före den dagen, dock i högst 20 år efter den dagen.

Före utgången av denna tidsperiod kan sådana besättningsmedlemmar, hos en behörig myndighet som utfärdar sådana bevis, ansöka om ett unionsbevis för kvalifikationer eller ett bevis som avses i artikel 10.2, förutsatt att de tillhandahåller sådana tillfredsställande skriftliga bevis som avses i artikel 11.1 a och c. Andra och tredje styckena i punkt 3 i den här artikeln ska tillämpas på motsvarande sätt.

6. Genom undantag från artikel 4.1 får medlemsstaterna, fram till och med den ... [tjugo år efter den dag då detta direktiv träder i kraft] tillåta befälhavare som framför havsgående fartyg som verkar på specifika inre vattenvägar att medföra ett behörighetsbevis för fartygsbefäl som utfärdats i enlighet med bestämmelserna i STCW-konventionen, förutsatt att
 - a) navigeringen på inre vattenvägar sker i början eller slutet av en sjötransportresa, och
 - b) medlemsstaten den ... [den dag då detta direktiv träder i kraft] under minst fem års tid har erkänt sådana bevis som avses i denna punkt på de berörda inre vattenvägarna.

Artikel 39

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den ... [fyra år efter den dag då detta direktiv träder i kraft]. De ska genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat, i vilken alla de personer som avses i artiklarna 4.1, 5.1 och 6 verkar enbart på nationella inre vattenvägar som inte är förbundna med en annan medlemsstats farbara vattenvägnät, enbart vara skyldig att sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artiklarna 7, 8 och 10 vad gäller erkännande av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournalen, artikel 14.2 och 14.3 vad gäller tillfällig indragning, artikel 22.1 andra stycket, artikel 22.2, artikel 26.1 d i tillämpliga fall, artiklarna 26.1 e, 26.1 h, 26.2 och 29 vad gäller förhindrande av bedrägerier, artikel 30 vad gäller sanktioner och artikel 38 med undantag av punkt 2 i den artikeln vad gäller övergångsbestämmelser. Sådana medlemsstater ska sätta dessa bestämmelser i kraft senast den ... [fyra år efter den dag då detta direktiv träder i kraft].

En sådan medlemsstat får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört övriga bestämmelser i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

3. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat i vilken alla personer är undantagna enligt artikel 2.3 enbart vara skyldig att sätta i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa överensstämmelse med artikel 10 vad gäller erkännande av kvalifikationsbevis och tjänstgöringsjournalen, med artikel 38 vad gäller erkännande av giltiga bevis samt med artikel 15. Sådana medlemsstater ska sätta dessa bestämmelser i kraft senast den ... [fyra år efter den dag då detta direktiv träder i kraft].

Medlemsstaten får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört övriga bestämmelser i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

4. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska en medlemsstat inte vara skyldig att införliva detta direktiv så länge som sjöfart på inre vattenvägar inte är tekniskt möjlig på dess territorium.

En sådan medlemsstat får inte utfärda unionsbevis för kvalifikationer eller godkänna utbildningsprogram eller simulatorer förrän den har införlivat och genomfört bestämmelserna i detta direktiv och underrättat kommissionen om att den har gjort detta.

5. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 40
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 41
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

MINIMIKRAV FÖR ÅLDER, ADMINISTRATIVA KRAV, BEHÖRIGHET OCH TJÄNSTGÖRINGSTID TILL SJÖSS

De minimikrav avseende kvalifikationer för däckspersonal som anges i denna bilaga ska förstås som en progressiv nivå av kvalifikationer, med undantag för kvalifikationer avseende däcksmän och lärlingar, vilka anses ligga på samma nivå.

1 Kvalifikationer för däckspersonal på ingångsnivå

1.1 Minimikrav för att utfärda bevis för däcksmän

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- vara minst 16 år,
- ha genomgått grundläggande säkerhetsutbildning enligt nationella krav.

1.2 Minimikrav för att utfärda bevis för lärling

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- vara minst 15 år,
- ha undertecknat ett lärlingsavtal som föreskriver ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19.

2 Kvalifikationer för däckspersonal på operativ nivå

2.1 Minimikrav för att utfärda bevis för matros

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- (a) - vara minst 17 år,
 - ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst två år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
 - ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

eller

- (b) - vara minst 18 år,
 - med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18, i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
 - ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss eller ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss, om den sökande även kan styrka minst 250 dagars yrkeserfarenhet som den sökande erhållit på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen,

eller

- (c) - ha minst fem års yrkeserfarenhet före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha genomgått, före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram, ett yrkesutbildningsprogram med en varaktighet på minst tre år,
- ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst nio månader, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 90 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

2.2 Minimikrav för att utfärda bevis för befaren matros

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- (a) - ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med kvalifikationer för att tjänstgöra som matros,

eller

- (b) - ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 270 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,

2.3 Minimikrav för att utfärda bevis för styrman

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- (a) - ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss med kvalifikationer för att tjänstgöra som befaren matros,
 - ha ett radiooperatörscertifikat,

eller

- (b) - ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II,
 - ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram,
 - inneha ett radiooperatörscertifikat,

eller

- (c) - ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet som sjöförare,
 - med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för den operativa nivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
 - inneha ett radiooperatörscertifikat.

3 Kvalifikationer för däckspersonal på ledningsnivå

3.1 Minimikrav för att utfärda bevis för befälhavare

Var och en som ansöker om ett unionsbevis för kvalifikationer ska

- (a) - vara minst 18 år,
 - ha genomgått ett sådant godkänt utbildningsprogram som avses i artikel 19 med en varaktighet på minst tre år, som omfattade de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
 - ha fullgjort minst 360 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram eller efter att ha genomgått hela programmet,
 - ha ett radiooperatörscertifikat,

eller

- (b) - vara minst 18 år,
 - inneha ett unionsbevis för kvalifikationer för styrmän eller ett bevis för styrmän som erkänts i enlighet med artikel 10.2 eller 10.3,
 - ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss,
 - med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfyllda,

- inneha ett radiooperatörscertifikat,

eller

- c) - vara minst 18 år,
- ha fullgjort minst 540 dagars tjänstgöringstid till sjöss eller ha fullgjort minst 180 dagar, om den sökande även kan styrka minst 500 dagars yrkeserfarenhet som den sökande erhållit på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen,
- med godkänt resultat ha genomgått en behörighetsbedömning anordnad av en administrativ myndighet enligt artikel 18 i syfte att kontrollera att de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II är uppfyllda,
- inneha ett radiooperatörscertifikat,

eller

- (d) - ha minst fem års yrkeserfarenhet före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha minst 500 dagars yrkeserfarenhet på ett havsgående fartyg i egenskap av medlem av däckspersonalen före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram eller ha genomgått, före registreringen på ett godkänt utbildningsprogram, ett yrkesutbildningsprogram med en varaktighet på minst tre år,

- med en varaktighet på minst ett och ett halvt år, som omfattade de behörighetsnormer för ledningsnivån som anges i bilaga II,
- ha fullgjort minst 180 dagars tjänstgöringstid till sjöss som en del av detta godkända utbildningsprogram och tidigast 180 dagar efter att ha genomgått hela programmet,
- inneha ett radiooperatörscertifikat,

3.2 Minimikrav för särskilda tillstånd för unionsbevis för kvalifikationer för befälhavare

3.2.1 Vattenvägar med havskaraktär

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av farkost på vattenvägar med havskaraktär som anges i bilaga II.

3.2.2 Radar

Varje sökande ska

- uppfylla de behörighetsnormer för framförande av farkost med hjälp av radar som anges i bilaga II.

3.2.3 Kondenserad naturgas

Varje sökande ska

- inneha ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på kondenserad naturgas (nedan kallad *LNG*) enligt avsnitt 4.2.

3.2.4 Stora konvojer

Varje sökande ska ha fullgjort minst 720 dagars tjänstgöringstid till sjöss, inbegripet minst 540 dagar med yrkeskvalifikationer för att tjänstgöra som befälhavare och minst 180 dagar med att framföra en stor konvoj.

4 Yrkeskvalifikationer för specifika uppgifter

4.1 Minimikrav för certifiering av experter på passagerartrafik

Var och en som ansöker om ett första unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik ska

- vara minst 18 år,
- uppfylla de behörighetsnormer för experter på passagerartrafik som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för experter på passagerartrafik ska

- avlägga ett nytt administrativt prov med godkänt resultat eller genomgå ett nytt godkänt utbildningsprogram i enlighet med artikel 17.2.

4.2 Minimikrav för certifiering av LNG-expertyer

Var och en som ansöker om ett första unionsbevis för kvalifikationer för LNG-expertyer ska

- vara minst 18 år,
- uppfylla de behörighetsnormer för LNG-expertyer som anges i bilaga II.

Var och en som ansöker om förnyelse av ett unionsbevis för kvalifikationer för LNG-expertyer ska

- a) ha fullgjort tjänstgöringstid ombord på en farkost som använder LNG som drivmedel på
 - minst 180 dagar under de föregående fem åren, eller
 - minst 90 dagar under det föregående året,

eller

- b) uppfylla de behörighetsnormer för LNG-expertyer som anges i bilaga II.

BILAGA II

GRUNDLÄGGANDE BEHÖRIGHETSKRAV

1 Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå

1.1 Navigering

Matrosen ska bistå farkostledningen vid manövrering och handhavande av en farkost på inre vattenvägar. Matrosen ska kunna göra detta på alla typer av vattenvägar och i alla typer av hamnar. I synnerhet ska matrosen kunna

- bistå vid förberedelserna av farkosten inför avfärd i syfte att säkerställa en säker färd under alla omständigheter,
- bistå med förtöjnings- och förankringsinsatser,
- bistå vid framförandet och manövreringen av farkosten på ett sjösäkert och kostnadseffektivt sätt.

1.2 Drift av farkoster

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen med att kontrollera driften av farkosten och med omsorgen om de ombordvarande,
- använda farkostens utrustning.

1.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen i förberedelserna, stuvningen och övervakningen av last under lastning och lossning,
- bistå fartygsledningen med tjänster till passagerarna,
- ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010¹,

1.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten,
- utföra underhållsarbete på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik för att säkerställa den allmänna tekniska säkerheten.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (EUT L 334, 17.12.2010, s. 1).

1.5 Underhåll och reparationer

Matrosen ska kunna

- bistå farkostledningen i samband med underhåll och reparationer av farkosten och dess apparatur och utrustning.

1.6 Kommunikation

Matrosen ska kunna

- kommunicera i allmänhet och professionellt, vilket inbegriper förmågan att använda standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- vara social.

1.7 Hälsa och säkerhet samt miljöskydd

Matrosen ska kunna

- följa säkra arbetsregler och förstå vikten av regler på områdena hälsa och säkerhet samt miljöns betydelse,
- förstå vikten av fortbildning i säkerhet ombord och att omedelbart vidta åtgärder i nödsituationer,
- vidta åtgärder för att förhindra brand och använda brandsläckningsutrustningen korrekt,
- utföra arbetsuppgifter på ett sätt som tar hänsyn till vikten av att skydda miljön.

2 Grundläggande behörighetskrav för behörighet på ledningsnivå

2.0 Tillsyn

Befälhavaren ska kunna

- ge anvisningar till andra medlemmar av däckspersonalen och utöva tillsyn över alla uppgifter som de utför enligt avsnitt I i denna bilaga, och ska således ha tillfredsställande förmåga att utföra dessa uppgifter.

2.1 Navigering

Befälhavaren ska kunna

- planera en resa och navigera på inre vattenvägar, inbegripet ha förmågan att välja den mest logiska, ekonomiska och ekologiska ruten för att nå bestämmelseorterna för lastning och lossning, med beaktande av tillämpliga trafikbestämmelser och överenskomna regler för trafik på inre vattenvägar,
- tillämpa kunskaper om tillämpliga regler om bemanning av farkoster, inbegripet kunskaper om vilotid och sammansättning av däckspersonalen,
- framföra och manövrera farkosten på ett sätt som säkerställer en säker drift av farkosten under alla förhållanden på inre vattenvägar, inbegripet i situationer med tät trafik eller då andra farkoster fraktar farligt gods och som kräver grundläggande kunskaper om den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på inre vattenvägar (ADN),
- agera i nödsituationer vid navigering på inre vattenvägar.

2.2 Drift av farkoster

Befälhavaren ska kunna

- tillämpa kunskaper om skeppsbyggnads- och konstruktionsmetoder som avser inre vattenvägar på driften av olika typer av farkoster och ha grundläggande kunskaper om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629¹,
- sköta och övervaka obligatorisk utrustning i enlighet med vad som anges i det tillämpliga certifikatet för farkosten.

2.3 Lasthantering, stuvning och persontransporter

Befälhavaren ska kunna

- planera och säkerställa säker lastning, stuvning och säkring av last, lossning och hantering av last under färden,
- planera och säkerställa farkostens stabilitet,
- planera och säkerställa en säker transport och omsorg om passagerare under färden, inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010,

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 av den 14 september 2016 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG (EUT L 252, 16.9.2016, s. 118).

2.4 Skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik

Befälhavaren ska kunna

- planera arbetsflödet på områdena skeppsmaskinteknik, elektroteknik, elektronik och styr- och reglerteknik,
- övervaka huvudmaskinerna och hjälpmaskineriet och hjälputrustningen,
- planera och ge anvisningar med avseende på farkostens pump och farkostens pumpkontrollsystem,
- organisera säker användning, underhåll och reparation av farkostens elektrotekniska utrustning,
- kontrollera att underhåll och reparation av teknisk utrustning sker på ett säkert sätt.

2.5 Underhåll och reparationer

Befälhavaren ska kunna

- organisera underhåll och reparation av farkosten och dess utrustning på ett säkert sätt.

2.6 Kommunikation

Befälhavaren ska kunna

- sköta personaladministration, vara socialt ansvarstagande och sköta organisationen av arbetsflödet och utbildningen ombord på farkosten,

- säkerställa ständigt god kommunikation, vilket inbegriper användning av standardiserade fraser i situationer där kommunikationsproblem råder,
- främja en välbalanserad och socialt fungerande arbetsmiljö ombord.

2.7 Hälsa och säkerhet, passagerares rättigheter samt miljöskydd

Befälhavaren ska kunna

- övervaka de tillämpliga rättsliga kraven och vidta åtgärder för att garantera säkerheten för människoliv,
- upprätthålla säkerheten för de ombordvarande, inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010,
- utarbeta nöd- och skadekontrollplaner och hantera nödsituationer,
- säkerställa överensstämmelse med miljöskyddskrav.

3 Grundläggande behörighetskrav för särskilda tillstånd

3.1 Framförande av farkost på inre vattenvägar med havskaraktär

Befälhavaren ska kunna

- arbeta med uppdaterade sjökort och kartor, meddelanden till skeppare och sjöfolk och andra publikationer som är specifika för vattenvägar med havskaraktär,

- använda referensplan för tidvatten, information om tidvattenströmmar och deras perioder och cykler, tidsuppgifter om tidvattenströmmar och flodtid samt variationer i flodmynningar som påverkas av tidvatten,
- använda Signi (Signalisation de Voies de Navigation Intérieure) och Iala (den internationella sammanslutningen för stöd till sjöfarten och fyrväsendet) för säker navigering på inre vattenvägar med havskaraktär.

3.2 Radarnavigering

Befälhavaren ska kunna

- vidta nödvändiga åtgärder när det gäller navigering med hjälp av radar innan fartyget lägger ut,
- tolka radarbildskärmar och analysera den information som radarn ger,
- minska störningar av olika ursprung,
- navigera med hjälp av radar med beaktande av de överenskomna regler som är tillämpliga på inlandssjöfart i enlighet med förordningar som anger kraven för navigering med hjälp av radar (t.ex. bemanningskrav eller tekniska krav för fartyg),
- hantera särskilda förhållanden, t.ex. tät trafik, utrustningsfel och farliga situationer.

4 Grundläggande behörighetskrav för specifika uppgifter

4.1 Expert på passagerartrafik

Varje sökande ska kunna

- organisera användningen av livräddningsutrustning på passagerarfartyg,
- tillämpa säkerhetsinstruktioner och vidta nödvändiga åtgärder för att skydda passagerare i allmänhet, särskilt i nödlägen (t.ex. evakuering, haveri, kollision, grundstötning, eldsvåda, explosion och andra situationer som kan leda till panik), inbegripet att ge direkt assistans till personer med funktionsnedsättning och personer med nedsatt rörlighet, i enlighet med kraven på utbildning och instruktioner i bilaga IV till förordning (EU) nr 1177/2010,
- kommunicera på grundläggande engelska,
- uppfylla de relevanta kraven i förordning (EU) nr 1177/2010.

4.2 Expert på kondenserad naturgas (LNG)

Varje sökande ska kunna

- säkerställa efterlevnaden av lagstiftning och standarder för farkoster som använder LNG som drivmedel samt av andra relevanta hälso- och säkerhetsföreskrifter,
- vara medveten om vissa viktiga punkter som rör LNG, uppfatta riskerna och hantera dem,

- sköta de system som är specifika för LNG på ett säkert sätt,
 - säkerställa regelbunden kontroll av LNG-systemet,
 - veta hur tankning av LNG görs på ett säkert och kontrollerat sätt,
 - förbereda LNG-systemet inför underhåll av farkoster,
 - hantera nödsituationer med koppling till LNG.
-

BILAGA III

GRUNDLÄGGANDE KRAV MED AVSEENDE PÅ MEDICINSK LÄMPLIGHET

Medicinsk lämplighet, som inbegriper både fysisk och psykisk hälsa, innebär att vederbörande inte lider av någon sjukdom eller funktionsnedsättning som gör den som tjänstgör ombord på en farkost oförmögen att

- utföra de uppgifter som krävs för driften av en farkost,
- när som helst utföra tilldelade uppgifter, eller
- uppfatta sin omgivning korrekt.

Undersökningen ska särskilt omfatta syn- och hörselförmåga, motoriska funktioner, neuropsykiatrisk status och kardiovaskulär status.

BILAGA IV

TILLÄMPLIGA KRAV

Tabell A

Syfte, artikel	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Praktiska examinationer, artikel 17.4	[Cesni...]	[]
Godkännande av simulatorer, artikel 21.2		
Egenskaper hos och villkor för användning av register, artikel 25.2		

Tabell B

Punkt	Grundläggande behörighetskrav	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
1	Grundläggande behörighetskrav på operativ nivå	[Cesni]	[]
2	Grundläggande behörighetskrav för behörighet på ledningsnivå	–	–
3	Grundläggande behörighetskrav för särskilda tillstånd		
3.1	Framförande av farkost på vattenvägar med havskaraktär		
3.2	Radarnavigering		
4	Grundläggande behörighetskrav för specifika uppgifter		
4.1	Expert på passagerartrafik		
4.2	Expert på kondenserad naturgas (LNG)		

Tabell C

Grundläggande krav med avseende på medicinsk lämplighet	Krav på överensstämmelse	Tillämpning inledd
Undersökning avseende medicinsk lämplighet	[Cesni]	[]
